VI. évfolyam. Kis-Czell, 1904. január 24. 4. szám.

Kemenesvidék

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS CZELL és VIDÉKE".) Megjelenik minden vasárnap. („KIS-CZELL és VIDÉKE".)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Az átkozott élet.

— Lázképek. —

Ha most én ugy istenigazában, kedvem szerint rovogatnám végig a papirost az irótollam fekete tintájával; ha azokat a sötét, rémes, vad eszméket és pokoli rémlátásokat, amik előttem fölvillannak, kavarognak, fenyegetőn elsuhannak, forrnak, szikráznak: bötüről bötüre mind leirnám és hozzászürném ezekhez az én rémséges életgyülöletemet . . . .: hát akkor ezek a bötük, amiket a fekete tintás kalamárisomból mártogattam a papirosra és amik a nyomdafestéktől megfeketedve kerültek át ide az ujságpapirosra: — egytől-egyig vérvörös, izzó, tüzes rémjelekké változnának, amiktől irtózva, rémülettel fordulna el minden gyönge látó szem, élő lélek, rezgő idegszál, dobogó sziv . . . . .

Kővel dobálnának meg. Azt mondanák rám, hogy lázitó szocziálista vagyok. Hogy az én zászlóm: a vörös lobogó.

Pedig minden bötüm szent és kitörülhetetlen lenne. Szent lenne a hófehér igazság jegyében és ki nem törülhető lenne a lélek műhelyéből, az agyvelőből.

De nem lázitok senkit. Csak engem lázit föl a vad, vergődő szivem. És talán csak én hallom most a földön végig riongó vészharang-kongást; mások meg talán éppen a béke, a csönd és a nyugalom édes szelid ezüst csöngetyü szavát hallják: O'yanok például, akiknek kellemes, szép, ragyogó életálmuk van . . . . .

Mert olyan őrületes káprázat az élet, hogy ami nekem itt a földön átok, iszony és borzalom; addig, abban a szempillantásnyi időben mindaz másnak meg gyönyörüséges, vonzó és fölmagasztaló. És talán éppen csak az, ami nekem átkozott, iszonyatos és borzalmas.

Én azt mondom, hogy az élet utálatos, otromba, pokoli zagyvalék.

Eltagadják, megczáfolják és agyon papolják *ezt* százan, százezren . . . . még többen: milliók.

De velem együtt elmondják, tudják és érzik százan, százezren . . . . még többen: milliók. Akik belekerültek az élet piszkos forgatagába és itt vergődnek, vereznek, kinlódnak, lerongyolódnak testben és lélekben; hordják a szivükben eltödve, takarva, rejtegetve minden agyonrugdalt, kiröhögött, megfertőztetett vágyaikat, reményeiket, örömeiket és álmaikat.

Akik vállukon hordják az élet keresztfáját.

Akik megbotlanak kőben; rálépnek tüskére.

És akik vérben forgó szemekkel, vad, égő, lázadó, hangosan fölverő szivvel járnak az élet kálvária-utján; és átkozzák, gyülölik az embereket, az életet, ezt az egész utálatos, otromba, pokoli zagyvalékot.

Ezekből kerül ki aztán az öngyilkos, az őrült, a gonosztevő.

De az élet apostolai, a szenvedések hősei és a munka kérges kezü óriásai is ezek közül válnak ki, nőnek meg és izmosodnak föl.

Akik majd lassankint megtanitják ezt a zülő, léha, elsatnyult világot *valamire*.

Véres, szörnyü, világot fölforgató leczke lesz az!

Most még a vihar nagy szélcsöndje van; most még csak egy két vészmadár kóválygog itt-ott sötéten, lomhán, tétovázva.

De már a levegőben van a vihar csirája . . .

Csak egy villámfény kell; a vad, sötét,

TÁRCZA.

A végzet keze.

Elbeszélés.

— Irta: Ábrai Károly. —

I.

Egy viharos év telt el a nemzeti létért folytatott élet-halál-harcz nagy küzdelmében, mely idő alatt a dicsőség soha ki nem alvó lángbetüivel irta fel a magyar nemzet nevét a történelem könyvének örök lapjaira.

A Királyhágón tuli hadjárat üstökös fénye, a szolnoki diadal ragyogása, a büszkeség mámorával töltötte el lelkünket; mi, kik ama korszakot alkotó nagy időt átéltük, csaknem gyermekek voltunk még akkor; de szivünk, karunk erős volt, mint a férfié.

Az egész haza fokozott lelkesedéssel ünnepelte márczius 15-ét, a nemzeti ujjászületés első évfordulóját.

Szabad királyi Debreczen városában soha nem volt annyi idegen, annyi katona, mint az időben. Itt volt a nemzeti kormány székhelye, itt szereltettek fel, innen indittattak utnak az ujoncz zászlóaljak, itt nyertek erőt a kishitüek, a csüggedezők a lakosság hazafiui lelkesedésétől

Felvirradt a nemzetünk önérzetében örökön nevezetes ünnepnap: márczius 15-ike.

A megváltás nagy napja, mely a haza tizmillió lakosának adott polgári életet, felvevén őket az alkotmány sorompói közé.

A Debreczenben levő összes honvédség diszben állott a templomok előtt a csákórózsak mellé zöld fenyő- és tujaág-galyak voltak tüzve. Nemzeti ünnep volt, illően kellett megülni.

A kálvinista Róma összes harangjai zugtak, a vén „Rákóczi" zümmögő hangja a kettős vörös toronyból mindnyája közül kihallatszott... Harangoznak az Urnak házában, jertek hivők, jertek el!

És mentek ezeren és ezeren Istennek szent hajlékai nem voltak képesek a buzgólkodók nagy számát befogadni.

II.

A nagy templomban az ősz Szoboszlai Pap István evang. ref. püspök tartott alkalmi imát és egyházi beszédet, kiemelvén ebben e nagy nap történelmi és nemzeti jelentőségét.

A templom hosszu hajójában a padsorok előtt disz-egyenruhába öltözött honvédek voltak felállitva.

Egy ifju honvéd-hadnagy, ki a szószékkel csaknem szemben állott, a közelében levő női padsorokon hordozta körül fürkésző tekintetét, gyönyörködvén az azokban levő szebbnél-szebb hölgyek látásán, mint mükertész a diszkertjében pompázó drága szép virágjai csoportozatán.

Az ifju tiszt egyszerre megdöbbenni látszott, lángoló tekintete egy tőle nem messze levő csaknem gyermeteg arczu, szépséges leányka arczára tapadt.

Isten bocsássa meg bünét, nem hallott ő semmit az egyházi szónoklatból. Szivének minden érzelme, lelkének minden gondolata azzal a kedves kis madonna-alakkal volt elfoglalva, ki hófehér kezeit összetéve, buzgó áhitattal látszott imádkozni.

A hadnagy mellette álló kapitányához fordulva kérdezett tőle valamit; bizonyosan azt, hogy nem ismeri-e ama fiatal hölgyet? Mire az tagadólag intett fejével.

Ifju volt a tiszt, alig husz éves; ereiben vér helyett lángfolyam nyargalt, le sem birta venni a leánykáról tekintetét, érezte, hogy egyedul vele lehet boldog.

Az orgona végső akkordjainak hangjaira a hivők serege kezdett kivonulni a templombol, előbb a nők, azután a férfiak.

A véletlen esélye, vagy a fátum végzetszerüsége volt, hogy a leánykának a hadnagy előtt kellett elmenni, tekintetük egyetlen pillanatra találkoztak s az ifju tisztnek ugy tetszett, mintha

Berecz Péter
gőzerőre berendezett ruhafestő és vegyi-tisztitó intézet **Győr-Ujváros,** Kossuth L.-utcza 42. (a r. kath. templom udvarában.) — Felvételi üzlet Deák Ferencz-utcza 15. (Kánitz-ház).

Elvállal mindenféle férfi-, női-, gyermek- és egyenruhák, szinházi öltözetek, egyházi ruhanemüek, butorszövetek, himzések, — csipkefüggönyök stb. vegyi tisztitását és festését, ugyszintén egyes foltok eltávolitását — **legszolidabb árak** mellett. 2—13

elszánt sziveket beragyogó villámfény . . . . És akkor a vihar kitör.

Már közel van.

De talán csak én hallom még és én is csak lázálomban hallom a fenyegető vészharang-kongást?

Nem lázitok föl, nem rémitek el senkit.

Egy pillanatig megcsóváltam a vörös vészlobogót.

Ezt is csak azért tettem, mert már halálosan megundoritott ez a piszkos élet zagyvalék. Napról napra látom, hogy a becsület, a tisztesség csak közönséges üzletczégér, amit akármilyen piszkos lelkü, silány, nyomorult ördög is a nyakába akaszthat. És boldogul. Akinek pedig a tisztesség és a becsület a vére, a szentsége és az istene: azt kiröhögik, félrerugják; annak a sorsa: gond, nyomor, pusztulás.

Napról-napra látom, hogy aki éhes: elébe áll egy még éhesebb és elkapja tőle a kemény, száraz falatot.

Minden munkát, czélt, tervet, szándékot megront, leköpköd, összegázol a kenyéririgység, a konczlesés, az irigység, a gyülölet, a butaság.

Nincs többé igazi emberszeretet, társas összetartás, együtt érzés. Nincs többé nagy, nemes és szent közös czél, amitől egy egész nemzet szive földobog . . . . Csak üres szóhadarás, handa-banda, üzleti lárma, kenyérhajsza van mindenütt . . . .

Ha én most ugy istenigazában, kedvem szerint rovogatnám végig a papirost a fekete tintás kalamárisomból; ha azokat a sötét, rémes, vad eszméket és pokoli rémlátásokat, amik előttem villognak, kavarognak, fenyegetőn átsuhannak, forrnak, szikráznak: — bötüről bötüre mind leirnám . . . !

De csitt!

Mert kővel dobálnak meg. Azt mondják rám, hogy véres száju szocziálista vagyok. Hogy az én zászlóm a vörös lobogó . . . .

Csak egy pillanatig csóváltam meg ezt a vészjelet.

Most lehajtom, összegöngyölöm, félre lököm.

Előveszem a türés, a szelid indulatok, a szeretet zászlóját. Összegyürött, rongyos ez; de még fehér.

Hiába csóválom a vészlobogót. Hiába lázad a szivem. Az élet olyan marad mindig, aminő volt: utálatos, otromba, pokoli zagyvalék.

Lobogtatom azt a fehér zászlót!

Csak attól félek, hogy megint kiüti a kezemből a másik. Az a kevély, zord, fenyegető *vörös lobogó* . . . .

Dőzsei Feri.

A kereskedelmi kamarák reformja.

Lánczy Leó udvari tanácsos, a budapesti kereskedelmi és iparkamara elnöke felolvasást tartott nemrég a Magyar Kereskedelmi Csarnokban a kereskedelmi és ipari érdekképviselet kérdéséről. Ez alkalommal — mint a „Gazd. Tud." irja — igen figyelemre méltó eszméket vetett föl a kamarák reformjára vonatkozólag.

Első sorban — ugymond — annak a szükséges voltát hallottuk hangoztatni, hogy nz intézmény intellektuális ereje megóvassék és növeltessék. Vajjon ez a czél az által volna-e elérhető, hogy egyes érdekcsoportok adószolgáltatásuk arányában a jelenleginél nagyobb figyelemben részesittetnek vagy pedig az által, hogy a megválasztott rendes tagok ama hézagok pótlása végett, amelyek az egyes ipari és kereskedelmi ágak képviseltetése tekintetében mutatkoznak, valamint általában kiválóbb szakerők megnyerése végett bizonyos számu tagokat hozzá választanának vagy esetleg a Franciaországban elfogadott közvetett választási rendszernek, t. i. kamarai választók választásának a meghonositásával: ezt most eldönteni természetesen nem kivánom, de mindenesetre el kell ismerni, hogy a mai választási rendszerünk sem az egyes érdekcsoportoknak (nagy-, közép- és kiskereskedők, illetve iparosok stb.) jogosult igényeit ki nem elégiti, sem pedig az intézmény objektiv érdekeinek kielégitésére biztositékot nem nyujt.

Másrészt arról is volt már szó, vajjon a kamarák számának fokozatosan történt szaporitása és általában a kerületi (regionális) kamarák rendszere megfelel-e az igényeknek és hogy a kereskedelem és ipar nagy érdekeit nem hatásosabb ótalomban lehetne-e részesiteni azzal, ha a kamarai intézmény felmentetnék ama teher alól, amely az aránylag csekélyebb jelentőségü érdekcsoportoknak s nevezetesen a tulnyomólag mezőgazdaságot üző vidéknek tulerős képviseletében rejlik és e helyett a törvényes kamarai képviselet csak a kereskedelem és ipar nagyobb emporumaira korlátoztatnék, mely emporiumok a kereskedelmi és ipari érdekek tulnyomó nagy részét amugy is maguk képviselik. Ez a szempont különösen a fővárosra nézve tényleg alapos megfontolást érdemelne.

Mint harmadik reform-eszme esetleg szóba jöhetne az a kérdés, vajjon a kamarai intézményt nem lehetne-e felhasználni a benne rejlő kereskedői szellemnek, tagjai tudásának és üzleti tapasztalatainak, valamint bátor kezdeményezésének gyakorlati érvényesitésére. Külföldön a kamarák nagy szolgálatokat tettek ezen a téren, különösen Franciaországban, a kamarai intézmény eme klasszikus hazájában, ahol a kereskedelmi kamarák nagy vállalatokat kezdeményeznek, támogatnak és önmaguk üzemben is tartanak, nevezetesen kereskedelmi kikötőket, raktárházakat, kereskedelmi muzeumokat, kiállitásokat, kereskedelmi szakiskolákat, nem utolsó sorban áru- és értéktőzsdét.

HIREK.

— **A kórház ülése.** A kis-czell-kemenesaljai közkórház választmánya január 15-én ülést tartott dr. Porkoláb Mihály elnöklése mellett. — Az igazgató-főorvos és a kórházi gondnok beterjesztették 1903. évi számadásaikat, amiket a választmány Pálinkás Géza, Pálovics József és Szabó József számvizsgalóknak felülvizsgálás végett kiadott. — A kó-ház 1904. évi költségvetésének néhány tételét a belügyminiszter megváltoztatta. A miniszter a kért 1 kor. 96 fill. napi ápolási dijat 1 K 64 f.-re szállitotta le. A tiszti fizetéseket 2400 K. helyett 1600 koronaban állapitotta meg. Az élelmezésnél szintén 1253 K. 20 fillér a különbözet A betegeket ápoló apáczákkal 72 fillér napi átalány összegben egyeztek ki; 4464 kor. helyett azonban a miniszter 3016 koronát állapitott meg és igy a különbözet itt is 1448 korona. Ez az összeg az ápolási költségekre nem elég, igy hát a választmány a miniszteri határozat ellen az elnök utján előterjesztéssel él. — Az orsz. vöröskereszt-egylet átiratban értesitette a kórházi igazgatót, hogy az esedékes 540 kor. ruhaátalányt, amely a kórhazat terheli, nem követeli, annak megfizetését elengedi, s ezt az összeget a kórháznak ajándékozza. Az ajándékért a választmány köszönetet mond a vöröskereszt-egyletnek.

— **Utczarendezések.** Kis-Czell utczáinak rendezése egy jelentős lépéssel közeledik a megvalósulás felé. A vármegye közigazgatási bizottsága január 25-ikére helyszini szemlét rendelt el a kövezetvámszedés ügyében. A helyszini szemlét a kis-czelli főszolgabiró vezeti és részt vesz azon a város képviselőtestülete és a m. kir. épitészeti hivatal kiküldöttje is. A közig. bizottság az épitészeti hivatalt uj költségvetés elkészitésére utasitotta.

— **Farsangi piros nap.** Néhány nap mulva egy pompás, eredeti, magyaros mulatsággal szaporodik a kiszczelli farsangi krónika. Ezt a mulatsagot bátran föl lehet jegyezni a farsangi piros napok közé, mert olyan szinmagyar tőről metszett pompás mulatság lesz ez, aminőt az öreg »Korona« csak egyszer lát egy esztendőben. A *kiseselli vendéglősök, kávések, mészárosok és hentesek* tartják ezt a mulatságot. — 1904 évi február 1-én, hétfőn a Korona-vendéglő disztermében lesz megtartva a zártkörü táncmulatság. Kezdődik este 8 órakor. A mulatságon Csillag Jancsi kitünő sárvári zenekara játszik. A meghivókat, amelyek belépő-jegyül szolgálnak, már szétküldték mindenfelé. A tánczvigalom rendezősége a következő: Szabó József

---

a fényes menyország nyilott volna föl előtte káprázatos sugárözönével.

Midőn az istentiszteletnek vége lett, a hadnagy engedelmet kérve kapitányától, kisietett, hogy szép tündérkéjét feltalálja.

De ugy eltünt a keresett leányka, mint valamely tündér, ki ködfelhőbe, napsugárba foszlik szét. Nem lehetett többé rátalálni.

Pár nap mulva a zászlóaljnak, melyhez a hadnagy tartozott, el kellett hagyni Debreczent. Ment a dicsőség vérmezejére: a csatatérre. Nagy napok jöttek csakhamar ezután. Isasszeg, Nagy-Salló, Budavár, mind egy-egy tündöklő fénypontja a dicsőség korszakának.

III.

Nap után éj következik.

Az északi nagy hatalom, az orosz, reánk zuditotta tengernyi seregét, mely véres csaták után kierőszakolta a diadalt.

Az egész honvédsereg visszavonulóban volt. Drágán adtak föl minden talpalatnyi tért. Sok *muszkadomb* igazolja ezt; igy nevezte el a néphagyomány a csataterek közelében emelkedő azon halmokat, melyek alatt az orosz önkényuralom zsoldosai aluszszák örök álmukat. Sirjaikból fölszáll az intő szózat: „Ne bántsd a magyart!"

Debreczennél allottak honvédeink utoljára szemben az oroszszal. Nyolczezren: nyolczvanezer ellen. És ez történeti tény.

Több óra hosszáig tartották fönn vitéz honvédeink az ellent. Végre is azonban túlszárnyaltatva, vissza kellett vonulniok.

Egy fiatal főhadnagyot eszméletlenül szállitottak el a csatatérről. Egy mellette szétpattant gránátdarab szilánkja oldalbordáit zuzta össze. A debreczeni nagy erdő szomszédságában lévő szőlőskertek egyik nyaralójába vitték, hol a házi urnő ifju, gyönyörü leányával a leggondosabb ápolásban részesitették.

A sebesültnek lázálmaiban ugy tetszett, mintha feledhetlen eszményképe ülne ágyánál, mintha gyöngéd kezével homloka izzadtságcsöppjeit törölgetné s üditő italt nyujtana forróságtól kiaszott ajkainak.

És midőn felesmélt, csakugyan ott volt rég keresett eszményképe a lefüggönyözött szoba félhomályában. Jótevő angyala a szenvedőnek. A *„véget kezet"* igy hozta össze őket.

Az ifju sebe nehezen gyógyult s midőn végre visszanyerte egészségét, minden, ami drága és szent volt a nemzet előtt: a tenger mélységes fenekére süllyedt.

Az egymást szerető ifju lelkek szivök kölcsönös szerelmében találtak vigaszt és boldogságot!

elnök, László Ferencz alelnök. Rendezők: Bálint István, Deutschbauer Ignácz, Edelényi Gyula, Galambvs Béla, Horváth József, Hubert Samu ifj., Imre József, Krausz Bernát, Mészáros János, Milkovits János, Singer Ignácz, Stubán Ferencz, Szabó Lajos, Várlaky Béla. Krausz Mihály zenerendező.

— **A kőszív áldozata.** A lölketlen, kőszivü hivatalos hatalom áldozatának, a szegény elcsapott vönöczki jegyzőnek a szomoru esetével bőven és méltóképpen foglalkoztunk már. Hogy mennyire igazunk van, mikor a főszolgabiró eljárását a szegény beteg emberrel szemben lölketlen és kőszivü cselekedetnek bélyegezzük: azt szomoruan bizonyitja Staudt Sándor panaszos levele is, amit most kaptunk tőle. A szegény, elcsapott jegyző ágyban fekvő beteg; és ennek a szegény embernek február elsejére a jegyzői lakásból ki kell hurczolkodnia; fizetést januar óta nem kap! „En csak ugy távozhatok innét, — irja a szegény jegyző — ha ágyban visznek... utazni másként képes nem volnék.... és konyanyen kitehetném magamat a dermesztő téli hidegben az elpusztulásnak... — Már jó ideje a butoraimat vagyok kénytelen eladogatni potom áron, hogy családommal élhessek...." — Ejnye, tekintetes főszo gabiró ur, ha önt dobták volna ki a hivatalából betegsége miatt és most nem volna sem patikára, sem konyhára valója és hozzá még hajléktalan is lenne, mint a szegény vönöczki jegyző: — tudom, ön is megátkozna azt a hivatalos urat, aki igy bánik a szegény emberrel! — Staudt Sándor egyébként megfő lebbezte szomoru dolgát a vármegye alispánjához és most az alispan könyörületes szivétől várja, hogy a sorsa jobbra fordul és nem lesz a családjával együtt a nyomorba, az utszélre kilökve.

— **A motoros kocsi.** Veszprémvármegye legutóbbi közigazgatási bizottsági ülésén dr. Magyar Károly veszprémmegyei földbirtokos inditványára a közigazgatási bizottság elhatározta, hogy főlir a kereskedelmi miniszterhez a Kis-Czell és Székesfehérvar közötti vasuti vonalon motorkocsi közlekedés létesitése végett.

— **A daloskör.** A kisczelli daloskör életéből egy év történetével számolunk be rövid, vázlatos vonásokkal. A daloskörnek a mult évben voltak jó és szép napjai; de felutötte magat a csendes körben a meghasonlás ördöge is. A mult év farsangján a daloskör kitünően sikerult balt rendezett; részt vett a szombathelyi dalversenyen is; énekelt két temetésen; mindenütt meleg elismerésben részesült. A szombathelyi hangverseny előtt körülbelul egy héttel a daloskör addigi karmestere: Hettlinger József s.-tanító tisztéről lelköszönt, s minthogy e leköszönés visszavonhatatlan volt, a szombathelyi dalünnepély pedig már a küszöbön allott, kénytelen volt a dalkör az eddig is előnyösen ismert jeles pápai zenetanárt: Gáthy Zoltant megkérni, hogy dalardánkat Szombathelyre fölvezesse és ott az énekkart dirigálja, s az ő tapintatos vezetése mellett a dalkör fényesen megfelelt a varakozásnak. A megüresedett karmesteri tisztség betöltésére a helybeli uj kántort és főtanitót: Barabas Ernőt kérték meg, aki a karmesteri tisztséget el is fogadta. Sajnos azonban, hogy a daloskör további haladását holmi kisebb egyenetlenségek, de különösen alattomos, avatatlan kezek mindenáron meg akarták akasztani. Szerencsére, ez akadályok legyőzettek és daloskörunk ismét tartja rendes gyakoriló órait. — A daloskört, e szép intézményt a közönségnek mindenképpen támogatni kell, mert az ének nemesiti a szivet, lelkesit, müveli a szépérzéket és amellett szőrőköztató, gyönyörködtető.

— **Báli névsor.** A kis-czelli vasutasok jan. 9-én megtartott táncmulatságán részt vett hölgyek nevsora a következő:

Asszonyok: Edelényi Gyulané, Csuha Lajosné, Kaiser Bertalanné, Engleisz Ferenczné, Pálfy Józsefné, Mikos Kornélné, Klaszek Istvánné, Cseke Gyuláné, [illegible]may Ignáczné, Molnár Jánosné, Kuthy Józsefné, Németh Sándorné, Radó Ignáczné, Nagy Sándorné, Hegedüs Sándorné, Zsigmond Istvánné, Martha Sándorné, Vendler Károlyné, Kiss Pálné, Dobos Ferenczné, Szukits Gyuláné, Szerencse Imréné, Kamondi Ferenczne, Rosta Jánosné, Bogyai Pálné, Halász Gyuláné, Tegyey Károlyné, Takács Ferenczné, Bodzai Zsigmondné. Janka Istvánné (Vönöczk), Reményi Jánosné (Z.-Egerszeg), Tornay Józsefné (Szombathely), Tornay Edéné (Kis-Unyom), Stolczenberger J.-né (Szombathely), Fichtor Antalné (K.-Kamond), Németh Pálné (Jánosháza), Vancsics Ferenczné (Győr), Havasy Károlyné (Ukk).

Leányok: Radó Fáni, Barka Anna, Lendlor Etel, Szalay Jolán, Szerencse Juliska, Pálfy Róza, Papp Ida Vönöczk, Kovánovics Olga Z.-Egerszeg, Tornay Toncsi Szombathely, Takacs Mariska Nagycsömöte, Petánovics Anna Nova, Kiss Böske Janoshaza, Kerbler Róza és Mariska Tapolcza, Korma Lina és Róza Kis-Kamond, Schönberger Flora Kis-Somjén, Saly Lucza Sitke, Horváth Róza Magasi, Keisinger Antónia Győr, Horst Mariska Szerdi.

— **A város ügyforgalma és pénzkezelése.** A mult évről rövid kimutatást közlünk városunk ügyeinek viteléről és pénzkezeléséről. Ez a kimutatás a következő: 1903. évben [illegible]oshoz 2599 ügydarab érkezett be; — hátralék: 13 ügydarab. — A hazi pénztár bevétele 31696 K. 73 fill. kiadás 31,635 K. 78 fillér. A szegénypénztárban 622 K. volt, ebből segitségre kiadtak 529 K. 28 [illegible]. — A városi tüzőrség bevétele 681 K. 48 fill.; kiadása 467 K. 56 fillér volt. A téglagyár 4988 K. 64 fillért jövödelmezett városnak. — Illetőségi bizonyitványt 32 esetben adtak ki; a katonaügyosztalynál 75 honvéd és 149 közöshadseregbeli jelentkezett mint kiszolgalt katona. — Halálesetfelvétel 60 esetben történt — A községi birósánál 235 fizetési meghagyás lett kibocsajtva; a kisebb polgári peres ügyek száma 48 drb. — A rendőrség 91 tolonczot vett át és továbbitott. A város képviselőtestülete a mult évben összesen 14 ülést tartott.

Hitközségi választás. Jánosházán mult hetfőn tartották meg az-izr. hitközségi választast. A hitközség elnöke Reisinger Adolf lett. Zollner Ignáczot és Kohn Adolfot tanacsosoknak választották meg. Az uj első templomatya: Scholzberger Mór, a masodik templomatya pedig Alt Hermann, hitkozseg volt elnöke. Penztaros: Hoffmann Adolf.

— **Felülfizetés.** A vasutasok bálján 5 koronát felülfizetett özv. Deim Sándorné, kinek neve mult számunkban előfizetők közül tévedésből kimaradt.

— **Konyha-bál.** A kisczelli szakácsnők és szobaleányok mult szombaton, január 16-án tartották meg a farsangi mulatsagukat a „Koronā"-ban. A demokrata Karneval nemcsak a szalonban, hanem a konyhában is jól érzi magát. A kisczelli szakácsnők és szobaleányok a gavallérjaikkal vigan; szerencsésen és szerelmesen atbáloztak egy éjszakát....

A nevezetes bali éjszakáról külön báli tudósitsunk a következő:

A mult hetivására csupa olyan haromfiakat hoztak be a jó falusiak, melyeknek vagy a lába vagy a szárnya, de a zuzzája valamennyinek hiányzott. Erthetetlen, hogy ezen tünemény csak tálaláskor tünt fel. Mivel ma már csodák nem történnek, ezt a hihetetlennek látszó dolgot is megmagyarázta a szakácsnék mult szombaton tartott piknikje. Konyhatündéreink alacsony szinvonalon állonak tartották a polgári ostoros lökergetők báljat, elhatároztak, hogy hajadon-pikniket rendeznek.

A megalakulás nem ment simán, mert egy részük a régi rendszert óhajtotta fentartani, de a piknik-partiak egy nyelvvel győztok.

A lökergetőket boykottálták és helyettük előkelőbb idegen elemet vontak be.

Végre szombaton este a „Korona" nagytermének padlója engelrót és malacz-gyanta keverékkel be lett kenve. A sok jó harapni való össze lett hordva. Egy hordó czódulázatlan sort megesapoltak. A sági Trikó-banda elfoglalta az orsesztrumot. Lidi, Nacza és Vicza őrt álltak az ételek körül. Az előkelő idegen elem felkotott bajusszal felvonult.

De gazda nélkül csinálták a számadást, mert amint Trikó Jancsiék rázenditettek a „pántlikás kalapom fujdogálja jaz szél" nótára, beronlott Törkenczi Vendel, a Ló-Otthon elnöke tizenkettod magával, és két perez alatt [illegible].

A lenvelvelt kisebbség árulása volt ez, a mi kitudodott, de egy ügyes paktum következtében szent lett a béke.

— Vendelünk először is a sóros hordót kommandérozta le mint elvezhetetlent, de Jóska, ki a mult heti pezsgőn lett első II-od pinczérré előléptetve, zseniális gondolattal és gyorsasággal egy piros czedulát ragasztott a hordóra. Lett belőle: királysör.

Megkezdődött a mulatsag, azaz [illegible]. Trikóék muzsikája feleslegessé valt, mert Banga Józsi klarinétos a nagy bögéstől nem hallotta a mellette morgó nagy bögöt.

Reggel 8 órakor vonultak le a konyha virágai, — sóvár pillantásokat vetve vissza a bálterem ablakaira és kocsiszinre.

A lökergetők pedig négyes sorokban járták be — folytonos bögés közt — utczánkat; azóta mindig bögnek, sőt bögni fognak mindaddig, mig az ujonez megajánlásról szóló törvényjavaslatot meg nem szavazzák.

— **Állami tisztviselők pótléka.** A „fizetési előleg" czimén kiutalt pótlékok városunkban az állami tisztviselők már mind megkapták.

— **Betörők a boltban.** Mult hétlőn az ostffasszonyfai hitelszövetkezet boltjaban betorők jártak. A vas pénzszekrényt föl akartak törni, de nem sikerült nekik. A boltban levő asztalfiókot feltörték, de abban pénz helyett csupán üzleti könyveket találták. Az áruczikkekből semmit sem vittek el; csupán az asztal és a vasszekrény megrongálásaval okoztak némi kárt a szövetkezetnek.

— **A jegyző haragosai.** Nemes-magasi községben már régóta titkon és nyilvánosan üldözik a haragosai Belső József körjegyzőt. Többször küldtek már neki fenyegető, goromba leveleket: de mindig névtelenül. Most legutóbb is, néhány nappal ezelőtt, egy névtelen levélben olyanforma határozati javaslatot terjesztettek a jegyző elé a közeg titkos összeesküvői, hogy „pakoljon össze minél előbb és hagyja ott a községet, mert ha ott marad, akkor nemsokára ugy jár, mint a Sándor szerb király...." Magyarán mondva: lebicskázzak. A község érdemes jegyzője azonban nem sokat törődik a vad, zagyva fenyegetésekkel. A bicskás levélirót, a ki még eddig teljesen ismeretlen, a csendőrség erősen nyomozza.

— **A csodadoktor.** Egy ismeretlen, furfangos vándorló kedden délelőtt fölcsapott Sághon csodadoktornak és néhány hiszékeny embert elgyógykezelt egypár koronát. Bali Mihály sági lakosnak a felesége már évek óta lábfájós: a kedves csodadoktor 10 korona fájdalomdijért arra vállalkozott, hogy a fájós lábat, tekintettel a farsangra, alaposan és hamarosan ugy kikurálja, hogy akár tiz bált is végig tánczolhat Bali Mihalyné. Egy másik háznál valami más operációért 20 korona tiszteletdijban egyezkedett ki, másutt pedig 2 koronáért vállalkozott a drága egészség olcsó és biztos visszakerelésére. A pénzt a markaba olvasták, a mire a csodadoktor megigérte, hogy sürgősen belohol Kis-Czellbe orvosságért. Meg is tette. Hanem vissza már nem ment Sághra. A becsapott betegek most aztán üthetik a nyomát.

— **Csunya nők.** Az ember azt hinné, hogy csunya nőnek lenni nem valami előnyös állapot. A nő ugyanis külsejével végzi legnagyobb hóditásait. A férfi lehet nagy hadvezér, nagy szónok, nagy politikus, — a nő ellenben csak szép nő lehet, vagy csunya. Pedig a dolog nem igy van. Vannak esetek, amikor a nő éppen akkor boldogul könnyebben, ha csunya. Például a nevelőnének határozottan ártalmára van a szépsége. Igaz, hogy a családapa rokonszenvét hamarosan megnyeri, de annál görbébb szemmel néz reá a családanya és elgyötri örökös gyanusitásával, akár van rá oka, akár nincs. Most, a meszalliánszok aranykorában ugyancsak veszedelmesek a szép nevelőnők, mert amikor herczegnők kocsisokkal szöknek meg, akkor a nevelőnőt sem választja el áthidalhatatlan távolság a gazdájától. Ennélfogva nem igen szorul kommentárra az a kishirdetés, amely egy fővárosi ujságban jelent meg:

Keresetlik egy valóban, kétségbevonhatatlanul csunya, de annál gyakorlottabb és képzettebb nevelőnő, három leánygyermek mellé. Megnyerő modor és kellemes külső egyenesen kizárva, mert a családfő és felnőtt fiai odahaza szoktak tartozkodni.

Bármily őszinte is ez a kishirdetés, nem igen hihető, hogy eredménynyel járjon. Mert aki a női lelket csak egy kissé ismeri, nem képzelheti el, hogy akadion nevelőno, aki a kishirdetés föltételeit magában föltalálná.

— **Vegyi tisztító intézet.** Berecz Péter győrujvárosi gőzerőre berendezett ruhafestő és vegyi tisztító intézetét ajánljuk a közönség figyelmébe. Egyébként utalunk a hirlapunk első oldalán levő hirdetesre,

— **Eladó butor.** Egy ebédlőszoba teljesen jó állapotban levo matt butorzata jutányos árban azonnal eladó. Tudakozódhatni Staudt Sándornál Vönöczkön.

671—1903.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a kis-czelli kir. jbiróság 1903 évi 522 sz. végzésével dr. Horvath Jenő bpesti lakos ügyvéd által képviselt Pucker József bpesti lakos felperes részére dr. Marton Adolf jánosházai alperes ellen 200 kor. tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1684 koronara becsült ingóságokra a kis czelli kir. jbiróság 1903 V 522 sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Jánosházán leendő megtartása határidőül 1904 évi február hó 5. napján délelőtti 9 órája határoztatik kitüzetik amikor a biróilag lefoglalt butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet igérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégitetéshez jogot tartanak, hogy a menyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél irásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság táblájáu történt kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Kis-Czell, 1903. évi jan. 16.

VÉGH kir. bir. végrehajtó.

Vágott tüzfa és köszén eladás.

Van szerencsém a t. közönségnek becses tudomására adni, hogy Kis Czellben a Sághi-utczában a „Kemenesaljai Takarék pénztár“ mellett évek óta fennálló, fűszer és lisztkereskedésemben

elsőrendű ajkai szenet és száraz vágott fát

kitünő minőségben árusitok.

A szénnek méterm. 80 kr.

Waggon árunál 10 frt engedmeny.

Ivaneczi elsőrendü pormentes kőszén, 100 kilogramm 75 kr.

Apró vágott fa méterm. 1 frt.

házhoz szállitva!

Becses figyelmébe ajánlom egyuttal kitünő izü házikenyeremet kilónkint 9 krért.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

Kaufmann Henrik

6—10 kereskedő.

3841—1903. tk.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Szelestey Pál ostfiasszonyfai lakos végrehajtónak Erdélyi Imréné, Szabó Lidia kemenesszentmártoni lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 50 korona tőkekövetelés és ennek 1903 évi április hó 16-ik napjától járó 5% kamatai 34 kor. perbeli 14 kor. 60 fillér végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 11 kor. 60 fillér és a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881 60 tcz. 144 §-a alapján és a 146 §-a értelmében a kisczelli kir. jbiroság területén levő a vönöczki 1058 sz. tjkvben A † 527 hrsz. alatt foglalt ingatlanból Erdélyi Imréné Szabó Lidia 12/36. jutalékára 540 korona a kemenesszentmártoni 11. sz. tjkvben A † (240. 241.) hrsz. alatt foglalt ingatlanból Erdélyi Imréné Szabó Lidia 1/6 jutalékára illetve az 1881. évi 60. törvényczikk 156 §-ának a) pontja alapján az egészre 25 korona, a kemenesszentmártoni 239 sz. tjkvben A † 54 hrsz. alatt foglalt 26. sz. házas ingatlanra 400 korona, a kemenesszentmártoni 167 sz. tjkvben A † 42 hrszám alatt foglalt ingatlanból Erdélyi Imréné Szabó Lidia felerész jutalékára, illetve az 1881. 60 tcz. 56 §-ának a) pontja alapján az egészre 6 korona, az A † 45 hrsz. alatt foglalt 24 sz. házas ingatlanból Erdélyi Imréné Szabó Lidia felerész jutalékára, illetve az 1881 évi 60 tcz. 156 §-ának d. pontja értelmében az egészre 300 kor. kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés megtartására határidőül 1904. évi márczius hó 15. (tizenötödik) napjának d. e 9 óráját a telekkönyvi hatóság irodajába [1. emelet 8. ajtó] tüzi ki.

A venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10 %-át bánatpénz fejében a biróí kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5 % kamatai három hó alatt, az első árverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendő le.

Az árverési feltételek alulirott tkönyvi hatóság és Vönöczk és Kemenesszentmárton község előljáróságánál tekinthetők meg.

Kir. jbiróság, mint tkönyvi hatóság Kis-Czellben 1903. évi decz. 18-án.

Udránszky kir. albiró.

Tüzifa és kőszén eladás.

A közeledő téli idényre való tekintettel bátorkodom Kis Czell és vidéke n. é. közönségének b. figyelmét dusan felszerelt

tüzifa és köszén

raktáromra felhivni.

Raktáron tartok kitünő minőségü, első rendü száraz *tüzifát*, valamint *ajkai*, *porosz*, *tatai brikett* és első rendü *wiesi* szenet.

Áraim mérsékeltek s bárkivel szemben versenyképesek.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

10—13 tisztelettel:

Altstädter József

tüzifa és szénraktára KIS-CZELL.

Uj szabóüzlet.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy *Kis-Czellben*, Kossuth Lajos utcza, Silbersdorf házban

uj férfiszabóüzletet

rendezek be és azt 1904. február 1-sö napján megnyitom.

Midőn ezt a t. közönségnek előzetesen tudomására hozom, egyuttal már előre igérem azt is, hogy minden megrendelést pontosan, kifogastalanul teljesitek. E vállalok minden szakmámba vágo megrendelést; elvállalom a legfinomabb ur öltözetek keszitését is a legujabb divat szerint.

Nagy választékot rendezek be külföldi és honi szövetekből.

Olcsón, szépen és gyorsan fogok dolgozni és mindenképpen azon törekedem, hogy a t. közönség szives pártfogását kiérdemeljem.

Tisztelettel

Szabó Sándor

2—3 férfiszabó.

BRÁZAY FÉLE SÓSBORSZESZ

NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASITÁS MINDEN ÜVEGHEZ MELLÉKELVE VAN!

A **massagehez** legalkalmasabb szesz a sósborszesz, melylyel a testet bedörzsöljük s a mi a testrészeket üdékké teszi. — A legegészségesebb embernek is javára szolgál, ha reggelenként ezzel a keverékkel **öblögeti** száját. — Aki higitott sósborszeszszel tisztitja fogát, annak mindig szagtalan lesz a szája, a **fogakat** és **inyt** egészen tisztán tartja s a romlástól megóvja.

A BRÁZAY-féle

SÓSBORSZESZ

ugy a fej bőrét, mint a hajat a gombacsiráktól tisztitja s ezzel elejét vesszük a **hajhullásra** vezető korpásodásnak. — Mint **izomerősitő szer** is kitünő hatásu a **Brázay-féle sósborszesz**. Nyomban elosztik a legnemesebb fáradság is, ha erős testmozgás után bedörzsöljuk magunkat tetőtől-talpig sószbórszesszel.

Nagy üveg . . . ára 2 korona!
Kis üveg . . . . ára 1 korona.

Pártoljuk a hazai ipart!

Tisztelt háziasszony!

Kegyeskedjek a hazai ipart pártolni és ne tessék idegen gyártmányt az üzletekben elfogadni. Szappan szükségleténél tessék

keszthelyi szappant

kérni, mely jobb a külföldi gyártmánynál s csak akkor valódi és hamisitatlan, ha minden darabon a gyártó czég neve

Hoffmann József fia Keszthely

benyomva, vagy bepréselve látható; tessék erre ügyelni és az üzletekben ilyen nyomásu szappant követelni.

[illegible] mellőzni.

A Hoffmann-czég szappan gyártmánya kapható:

Kis-Czellben:	Devecserben:
Heiuler Adolf,	Böhm József,
Wittmann Adolf,	Mauthner Zsigmond,
Kaufmann Henrik,	Kollin Adolf,
Hoffmann Sámuel,	Fischer Sándor,
	Rosenberg Mór

urak kereskedésében, valamint a környékbeli községek jobb fűszer és vegyeskereskedéseiben. 5—5

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty“-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1904